

32000R2826

L 328/2

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

23.12.2000

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2826/2000**z dnia 19 grudnia 2000 r.****w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach obowiązujących przepisów sektorowych, Wspólnota może prowadzić promocję produktów rolnych na rynku wewnętrznym w odniesieniu do niektórych produktów rolnych.
- (2) W związku z perspektywami rozwoju rynku i nabytym doświadczeniem oraz w celu zapewnienia konsumentom pełnej informacji należy stosować zasady kompleksowej i konsekwentnej polityki informacyjnej i promocyjnej na rynku wewnętrznym w odniesieniu do produktów rolnych i metod ich produkcji, a także w sposób zgodny z zasadą subsydiarności w odniesieniu do produktów spożywczych oraz według tych samych zasad w odniesieniu do państw trzecich, jednak bez zachęcania do konsumpcji jakiegokolwiek produktu ze względu na jego określone pochodzenie.
- (3) Taka polityka będzie korzystnie uzupełniać i wzmacniać działanie programów prowadzonych przez Państwa Członkowskie poprzez wzmocnienie wizerunku produktu w oczach konsumentów Wspólnoty, w szczególności w odniesieniu do jakości, wartości odżywczej i bezpieczeństwa środków spożywczych oraz metod produkcji.
- (4) Należy ustanowić kryteria wyboru danych produktów i sektorów oraz tematów kampanii wspólnotowej.
- (5) W celu zapewnienia spójności i skuteczności programów, należy określić ogólne podejścia odnośnie do niezbędnych ich elementów dotyczących każdego produktu bądź sektora za pomocą wytycznych.
- (6) W związku z technicznym rodzajem zadań, jakie mają zostać wykonane, Komisja powinna mieć możliwość zwrócenia się o pomoc do komitetu ekspertów i asystentów technicznych.
- (7) Należy ustalić zasady finansowania: zgodnie z zasadą ogólną, Wspólnota powinna pokrywać tylko część kosztów tego rodzaju działań, aby organizacje zgłaszające propozycje i Państwa Członkowskie prze-

jmują odpowiedzialność. Jednakże w wyjątkowych wypadkach bardziej odpowiednie może być odstąpienie od żądania wkładu finansowego od zainteresowanych Państw Członkowskich. W przypadku informacji o pewnych programach wspólnotowych w zakresie pochodzenia produktu, produkcji organicznej, logo i etykietowania, jak również symboli graficznych określonych w odnośnym ustawodawstwie, w szczególności w odniesieniu do odległych regionów, podział finansowania między Wspólnotę i Państwa Członkowskie można uzasadnić potrzebą dostarczenia opinii publicznej informacji o tych stosunkowo nowych programach.

- (8) W celu zapewnienia najwyższej efektywności pod względem kosztów, wdrożenie działań należy powierzyć, poprzez odpowiednie procedury, organom posiadającym niezbędne struktury i doświadczenie.
- (9) W celu weryfikacji odpowiedniego wprowadzania w życie programów i ich oddziaływania, realizacja programów powinna być starannie monitorowana przez Państwa Członkowskie, a wpływ działań oceniany przez niezależny organ.
- (10) Środki niezbędne dla wykonania niniejszego rozporządzenia należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁴⁾.
- (11) Wydatki poniesione na finansowanie działań i europejskiej pomocy technicznej należy traktować jako wydatki interwencyjne na mocy art. 1 ust. 2 lit. e) rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽⁵⁾.
- (12) Środki promocyjne przewidziane w sektorowych rozporządzeniach różnią się zasadami ich wykonywania i podlegały częstym zmianom. W związku z czym istnieją trudności w ich stosowaniu. Należy dokonać ich standaryzacji, uproszczenia i zebrać je w jednolitym tekście. Należy więc uchylić zasady i przepisy sektorowe dotyczące promocji.
- (13) Należy określić środki w okresie przejściowym od przepisów i zasad sektorowych do nowych uzgodnień przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wspólnota może finansować w całości lub częściowo działania informacyjne i promocyjne dotyczące produktów rolnych i metod ich produkcji oraz produktów spożywczych, prowadzone na jej terytorium.

⁽¹⁾ Dz.U. C 365 E z 19.12.2000, str. 270.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 15 grudnia 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Opinia wydana dnia 15 grudnia 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

2. Działania określone w ust. 1 nie mogą być ukierunkowane na konkretną markę ani zachęcać do konsumpcji produktu ze względu na jego określone pochodzenie. Niniejszy przepis nie wyklucza możliwości podawania pochodzenia produktu objętego działaniami określonymi w art. 2 w przypadku nazw nadawanych na mocy przepisów wspólnotowych.

Artykuł 2

Działania określone w art. 1 obejmują:

- a) działania związane z public relations, promocją i reklamą, które w szczególności koncentrują się na istotnych cechach i zaletach wspólnotowych produktów, w szczególności ich jakości i bezpieczeństwie, specyfice metod produkcji, wartości odżywczej i zdrowotnej, etykietowaniu, wysokich standardach ochrony zwierząt i poszanowaniu środowiska;
- b) uczestnictwo w pokazach, targach i wystawach o znaczeniu krajowym bądź europejskim mające na celu polepszenie wizerunku produktów wspólnotowych;
- c) programy informacyjne, dotyczące w szczególności systemów wspólnotowych obejmujących chronioną nazwę pochodzenia (PDO), chronione oznaczenie geograficzne (PGI), tradycyjne specjalności gwarantowane (GTS), produkcję ekologiczną, etykietowania oraz innych symboli graficznych określonych w ustawodawstwie, w szczególności dla odległych regionów geograficznych;
- d) programy informacyjne dotyczące wspólnotowych systemów odnoszących się do jakości win produkowanych w określonych regionach (win o kontrolowanej jakości, posiadających geograficzne oznaczenie miejsca pochodzenia), win mających oznaczenie geograficzne oraz napojów spirytusowych mających oznaczenie geograficzne lub zastrzeżone tradycyjne oznaczenie;
- e) badania mające na celu dokonanie oceny wyników działań informacyjnych i promocyjnych.

Artykuł 3

Sektory i produkty, które mogą zostać objęte programami określonymi w art. 1, ustala się uwzględniając następujące kryteria:

- a) celowość zwrócenia uwagi na jakość, typowe cechy, specyfikę metod produkcji, wartość odżywczą i zdrowotną, bezpieczeństwo, ochronę i poszanowanie środowiska danych produktów za pomocą kampanii tematycznych lub ukierunkowanych na określone cele;
- b) wprowadzenie w życie systemu etykietowania z informacjami dla konsumenta, a także systemu kontroli i śledzenia miejsca pochodzenia;
- c) konieczność rozwiązywania specyficznych lub przejściowych trudności w poszczególnych sektorach;
- d) celowość dostarczenia informacji dotyczących programów wspólnotowych PDO/PGI, GTS i programów produkcji ekologicznej;

e) celowość dostarczania informacji o systemach wspólnotowych w zakresie wina o kontrolowanej jakości, posiadającego geograficzne oznaczenie miejsca pochodzenia, wina mającego oznaczenie geograficzne oraz napojów spirytusowych mających oznaczenie geograficzne lub zastrzeżone tradycyjne oznaczenie.

Artykuł 4

1. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13, Komisja sporządza co dwa lata wykaz zadań i produktów określonych w art. 3. W razie konieczności można w międzyczasie dokonać jego zmian według tej samej procedury.

2. Przed sporządzeniem wykazu określonego w ust. 1, Komisja może zasięgać opinii Stałej Grupy ds. Promocji Produktów Rolnych w ramach Komitetu Doradczego ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Produktów Rolnych.

Artykuł 5

1. Dla każdego wyodrębnionego sektora i produktu Komisja przyjmuje, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 ust. 2, strategię określającą wytyczne, z którymi muszą być zgodne propozycje programów informacyjnych i promocyjnych.

2. Ustanawiając wytyczne określone w ust. 1, Komisja może zasięgać opinii Stałej Grupy ds. Promocji Produktów Rolnych w ramach Komitetu Doradczego ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Produktów Rolnych.

3. Wytyczne te podają ogólne dane, odnoszące się w szczególności do:

- a) celów i ukierunkowania działań;
- b) jednego lub więcej tematów będących podmiotem wybranych środków;
- c) rodzaju działań, jakie mają zostać podjęte;
- d) okresu obowiązywania programu;
- e) orientacyjnego rozdzielenia środków finansowych w rozbiciu na rynki i rodzaj środków działania, sumy dostępnej jako wkład Wspólnoty w program.

Artykuł 6

1. W celu realizacji działań określonych w art. 2 lit. a) b) i d) oraz zgodnie z wytycznymi określonymi w art. 5 organizacja(-e) zawodowa(-e) i międzybranżowa(-e) reprezentująca(-e) zainteresowany(-e) sektor(-y), przy współpracy z organem wykonawczym, którego wyboru ona(-e) dokonała(-y) po zaproszeniu do składania konkurencyjnych ofert za pomocą odpowiednich środków, opracowuje program informacyjny i promocyjny trwający maksymalnie do trzydziestu sześciu miesięcy. Program może obejmować jedno lub więcej Państw Członkowskich, które opracowują specyfikację ustanawiającą kryteria oceny programów. Program może pochodzić z organizacji sześciu europejskiego lub organizacji obejmującej jeden lub więcej Państw Członkowskich. Te ostatnie programy mają pierwszeństwo.

2. Zainteresowane Państwo(-a) Członkowskie bada(-ją) stosowność każdego programu i jego zgodność, a także zaproponowanego przez organ wykonawczy, z przepisami niniejszego rozporządzenia, a także wytycznymi oraz stosownymi specyfikacjami. Sprawdza(-ją) także jego wartość pieniężną. Państwo(-a) Członkowskie sporządza(-ją) wstępny wykaz zawierający programy i organy wybrane w ramach limitu dostępnych środków i przejmuje(-ą) odpowiedzialność za finansowanie części kosztów programów.

3. Państwa Członkowskie wysyłają do Komisji tymczasowe wykazy wybranych organów, programów i ich kopie.

Jeśli przedłożony program zostanie uznany przez Komisję za niezgodny z wytycznymi lub regułami wspólnotowymi, powiadamia ona w terminie, który ma być ustalony, dane Państwo(-a) Członkowskie o niezakwalifikowaniu części lub całości danego programu. W przypadku przekroczenia tego terminu program uważa się za zakwalifikowany.

Państwa Członkowskie biorą pod uwagę wszystkie uwagi przedstawione przez Komisję w danym terminie. Po wygaśnięciu tego terminu Państwo(-a) Członkowskie sporządzają i natychmiast wysyłają do Komisji wykaz ostatecznie zakwalifikowanych programów.

Komisja jak najszybciej informuje Komitet Zarządzający określony w art. 13 o wybranych programach i dotyczącym każdego z nich budżecie.

Artykuł 7

1. W razie braku programów informacyjnych dotyczących jednego lub więcej działań określonych w art. 2 lit. c) przedstawionych przez organizacje określone w art. 6, każde zainteresowane Państwo Członkowskie opracowuje swoją specyfikację w oparciu o wytyczne ustalone przez Komisję oraz wybiera w drodze publicznego zaproszenia do składania ofert organ wdrażający program, jaki dane Państwo zobowiązuje się współfinansować.

2. Przesyła ono Komisji wybrany program wraz z dołączoną opinią i jej uzasadnieniem na temat stosowności programu oraz jego zgodności, a także zgodności proponowanego organu, z przepisami niniejszego rozporządzenia, oraz na temat jego wartości pieniężnej.

3. Do celów związanych ze zbadaniem programów przez Komisję, a także ich ostatecznym zatwierdzeniem przez Państwa Członkowskie, stosuje się przepisy art. 6 ust. 3 akapit drugi, trzeci oraz czwarty.

Artykuł 8

1. W celu ustalenia wytycznych określonych w art. 5 Komisja może wezwać do pomocy komitet niezależnych ekspertów ds. komunikowania się lub asystentów ds. technicznych.

2. Komisja wybiera w drodze przetargu nieograniczonego lub ograniczonego:

a) asystenta(-ów) ds. technicznych określonych w ust. 1,

b) organ lub organy odpowiedzialny(-e) za ocenę skutków działań wprowadzonych w życie zgodnie z art. 6 i 7.

Artykuł 9

1. Wspólnota finansuje:

a) w całości, koszt programów określonych w art. 2 lit. e);

b) częściowo, pozostałe działania informacyjne i promocyjne określone w art. 2.

2. Udział Wspólnoty w programach określonych w ust. 1 lit. b), nie może przekraczać 50 % ich faktycznego kosztu.

Bez uszczerbku dla przepisów ust. 4, Państwa Członkowskie pokrywają 20 % faktycznych kosztów działań określonych w ust. 2, a pozostałą część kosztów finansują organizacje, które wychodzą z propozycją. Płatności dokonywane przez Państwa Członkowskie i/lub organizacje branżowe bądź międzybranżowe mogą pochodzić z opłat o charakterze parafiskalnym.

3. Jednakże w uzasadnionych przypadkach i pod warunkiem że program ewidentnie leży w interesie Wspólnoty można, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 ust. 2, zadecydować, że proponująca program organizacja będzie odpowiedzialna za całość finansowania, którego nie zapewniła Wspólnota.

4. W przypadku działań określonych w art. 7, Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za tę część finansowania, której nie zapewniła Wspólnota.

Wpłaty Państw Członkowskich mogą pochodzić z opłat o charakterze parafiskalnym.

Artykuł 10

1. Organ lub organy, którym powierzono realizację działań określonych w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, muszą posiadać wiedzę fachową na temat danych produktów i rynków oraz posiadać środki niezbędne do jak najbardziej wydajnej realizacji programu z należytyym uwzględnieniem europejskiego wymiaru programów.

2. Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za nadzór i płatności w przypadku wszystkich działań oprócz tych, które określono w art. 9 ust. 1 lit. a).

Artykuł 11

Finansowanie przez Wspólnotę działań określonych w art. 1 uważa się za zgodne z art. 1 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.

Artykuł 12

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 ust. 2.

Artykuł 13

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Olejów i Tłuszczów ustanowiony na mocy art. 37 rozporządzenia nr 136/66/EWG⁽¹⁾ i Komitety Zarządzające ustanowione na mocy odpowiednich artykułów pozostałych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków rolnych (zwane dalej „Komitetami”).

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitety uchwalają swoje regulaminy wewnętrzne.

Artykuł 14

Co dwa lata, począwszy od dnia 31 grudnia 2003 r. Komisja przesyła do Parlamentu Europejskiego i Rady sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia, dotyczące w szczególności wybranych programów i wykorzystania przydziałów finansowych, wraz z wszelkimi właściwymi propozycjami.

Artykuł 15

1. Skreśla się następujące przepisy:

a) artykuł 11 rozporządzenia Rady 136/66/EWG z dnia 22 września 1996 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów⁽¹⁾;

b) artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1308/70 z dnia 29 czerwca 1970 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi⁽²⁾;

c) artykuł 20 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3763/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. wprowadzającego szczególne środki w odniesieniu do niektórych produktów rolnych na rzecz francuskich departamentów zamorskich⁽³⁾;

d) artykuł 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1332/92 z dnia 18 maja 1992 r. wprowadzającego szczególne środki w odniesieniu do oliwek stołowych⁽⁴⁾;

e) artykuł 31 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1600/92 z dnia 15 czerwca 1992 r. dotyczącego szczególnych środków dla Azorów i Madery odnoszących się do niektórych produktów rolnych⁽⁵⁾;

f) artykuł 26 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1601/92 z dnia 15 czerwca 1992 r. dotyczącego szczególnych środków dla Wysp Kanaryjskich w odniesieniu do niektórych produktów rolnych⁽⁶⁾;

g) artykuł 1 akapit drugi tiret drugie i art. 2 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 399/94 z dnia 21 lutego 1994 r. dotyczącego szczególnych środków w odniesieniu do suszonych winogron⁽⁷⁾;

h) artykuł 54 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽⁸⁾;

i) artykuł 35 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽⁹⁾.

2. Odpowiednio w art. 1 akapit pierwszy i art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 399/94 skreśla się wyrazy „i promocji” oraz „lit. d) i e)”.

3. Rozporządzenia Rady (EWG) nr 1195/90 z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie środków na rzecz wzrostu konsumpcji i wykorzystania jabłek⁽¹⁰⁾, (EWG) nr 1201/90 z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie środków na rzecz wzrostu konsumpcji owoców cytrusowych⁽¹¹⁾, (EWG) nr 2067/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie środków promocji i wprowadzania do obrotu wołowiny i cielęciny wysokiej jakości⁽¹²⁾, (EWG) nr 2073/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie promocji spożycia mleka i przetworów mlecznych we Wspólnocie i rozszerzenia rynków mleka i przetworów mlecznych⁽¹³⁾, (WE) nr 2275/96 z dnia 22 listopada 1996 r. wprowadzające szczególne środki dla żywych roślin i produktów kwiatowych⁽¹⁴⁾ oraz (WE) nr 2071/98 z dnia 28 września 1998 r. w sprawie działań promocyjnych dotyczących etykietowania wołowiny i cielęciny⁽¹⁵⁾ tracą moc.

4. Przepisy, warunki oraz rozporządzenia wyszczególnione w ust. 1 i 2 nadal stosuje się do programów informacyjnych i promocyjnych, co do których decyzje zostały podjęte przed wejściem w życie rozporządzenia w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 172 z 30.9.1966, str. 3025. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2702/1999 (Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 7).

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 4.7.1970, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2702/1999.

⁽³⁾ Dz.U. L 356 z 24.12.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2598/95 (Dz.U. L 267 z 9.11.1995, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 27.5.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1267/95 (Dz.U. L 123 z 3.6.1995, str. 4).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 173 z 27.6.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2348/96 (Dz.U. L 320 z 11.12.1996, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 173 z 27.6.1992, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2348/96.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 54 z 25.2.1994, str. 3.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999 (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1622/2000 (Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 119 z 11.5.1990, str. 53.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 119 z 11.5.1990, str. 65.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 57.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 67.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 308 z 29.11.1996, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2702/1999.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 265 z 30.9.1998, str. 2.

Artykuł 16

Komisja przyjmuje, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 13 ust. 2, środki konieczne do ułatwienia przejścia od przepisów określonych w art. 15 do przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2000 r.

W imieniu Rady

J. GLAVANY

Przewodniczący
